

NÁZOV VÝSTAVY: Zátíšie/ Still

AUTOR: Stanislav Piatrik

Kurátor: Peter Valiska Timečko

Vernisáž: 29. 04. 2023/sobota/ o 19:00 h

Termín rezidencie: 17. 04. 2023- 30. 04. 2023

Miesto: Koniareň - priestor pre súčasné umenie, galéria KC - BEREHOVO, M. R. Štefánika
2329 Trebišov,

koniarengallery.com

Rezidenciu z verejných zdrojov podporil Fond na podporu umenia.

Zátíšie

Rôzne žánre rozvíjajú podobných hrdinov, líšilo sa len situovanie a atmosféra. Diváci mohli pozorovať široký depozit záberov a rôznych pozícií.

Koľkokrát za život oddychujeme pohľadom na niečo, čo aktívne nepozorujeme, hľadáme do nekonečna, skoro až bezmyšlienkovito. Vstrebávanie niečo zo svojho vnútra, ale oči nezatvárame, pozeráme sa do hmlistého bytia objektov okolo nás. V tomto momente strácajú svoju fyzickú povahu, lebo s nimi neinteragujeme. Niekde tu sa dá rozpoznať podobný pocit z prebudenia a očarenia zátíšim. Zátíšie je žáner. Ak by som však pozmenil optiku výkladu, tak je to ticho, meditácia nad príbehom, indícia k interpretácii. Zahrávanie sa so symbolmi a alegóriami. Prebúdanie a rovnako snívanie. V maľbe sa zjavilo v podobnej nálade ako saunovanie. Zmena teploty, reštart organizmu, reštart oka. Šok z videnia. Prekvapuje ma, koľko takýchto zátíšim mám v sebe, miesta ku ktorým sa vraciam.

Zátíšie 01, 12 rokov: V celej bielej sa strácam, padajúci sneh nepočujem. Zanechávam mäkký odtlačok snehule. Zvuky počujem, sem tam hlbší, iný plytší. Teším sa výške snehu. Sneh deformuje objekty, stransparentňuje popredie a pozadie, pri jeho váhe sa prehýbajú stromy, ale tá jedna je ľahká.

Zátíšie 02, 10 rokov: Telo visí na motúze, ktorým je stiahnuté hrdlo. Motúz je zarezaný až pod kožu. Ruky od ramien voľne smerujú dole.

Zátíšie 03, 31 rokov: Nachádzam sa v katedrále v Kolíne nad Rýnom. Kľáčim pred krížom, do ktorého podľa legendárnej správy kronikára Thietmara z Merseburgu vložil arcibiskup Gero do rany na hlave hostiu.

Zátíšie 04, 15 rokov: Horizont vzniknutej steny čnie nad našimi hlavami.

Takto by som mohol vypočítavať hodiny, roky, dalo by sa povedať až do nekonečna prechádzať labyrintom spomienok a vízií. Segmentov, ktoré nás tvoria alebo budú tvoriť. Tému maliarskeho zátíšia som zvolil, pretože vo farbe vnímam materiu podobnú telu, akúsi homogénnu tekutinu, ktorá nie je ani fotografia, ani socha. Je to dotyk niečoho fyzického, ale stále unikajúceho do priestoru mysle. Zátíšie nie je tak fyzické ako socha, a zároveň je to socha okna do nášho spoločného psyché.

Spojnicu nachádzam vo farbe, hmote, v pohybe a taktiež v individuálnom čítaní. Telo v jeho vnútornom obnažení, v mechanickom rozmnožovaní pohybovej opakujúcej sa sérii.

V Bratislave na Lazaretskej v roku 2023 ako anotácia k rezidencii v Trebišove
Stanislav Piatrik